FRANCKESCHE
STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

To Christianōn Sympathein kai syndoxathēnai tō Chrisō (Rom. VIII. 17.) Seu Nexus inter crucem & gloriam Christianorum

Grischow, Johann Heinrich

Halae Magdebvrgicae, [1708?]

VD18 13482645

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-196318

Visual Library

Franckesche Stiftungen zu Halle

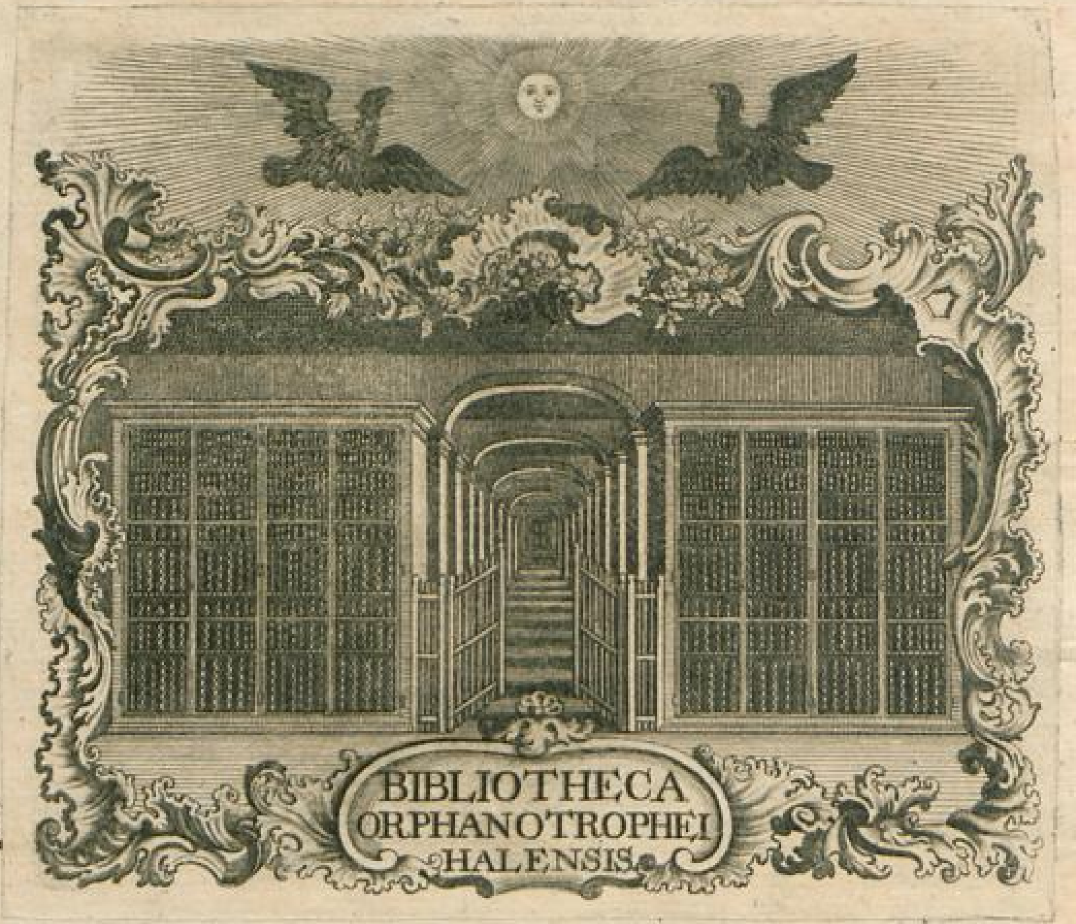

Concil. Constr

12. A, 1.

~~S1. a. 4.~~

Franckesche Stiftungen zu Halle

ΤΟ' ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Συμπαθεῖν καὶ συνδοξασθῆναι τῷ Χριστῷ

(Rom. VIII. 17.)

Seu

Nexus inter crucem & gloriam Chriſtianorum,

Exemplo

VIRI

MAXIME REVERENDI, AMPLISSIMI, ET IN DEVM PII,

D. IVSTI Lüders/

S. R. MAIESTATI PRVSSICAE A CONSILIIS SACRIS ECCLESIARVMQVE PRINCIPATVS HALBERSTADENSIS, ET EI INNEXORVM COMITATVVM SVPERINTENDENTIS GENERALIS DIGNISSIMI ET FIDELISSIMI,

PATRONI SVI,

Dum viueret,

PARENTIS INSTAR HABITI,

Pridie Cal. Sextilis CIϽ IϽCC VIII.

beate defuncti,

demonſtratus

a

IOANNE HEINRICO GRISCHOVIO,

Oſterodano Halberſtadenſi,

Pædagogii illius domeſtici Præceptore.

HALAE MAGDEBVRGICAE,

LITTERIS SALFELDIANIS.

Franckesche Stiftungen zu Halle

Franckesche Stiftungen zu Halle

Οὐχὶ ἔδει τοιοῦτο παθεῖν Χριστὸν βασιλῆα,
Καὶ μετάπειτα τυχεῖν κύδεος ἀϊδίου;
Οὕτω φθεγξάμενος προσεφώνεε Κύριος ἄνδρας,
Οἵτινες Ἐμμαοῦς πρὸς πτολίεθρον ἔβαν.
Τοῖς δὲ ἐπισταμένως βουλὴν περὶ αὐτοῦ ἀρίστην
Ἑρμήνευσεν ἐξ οὐρανίοιο πατρός.
Αὐτὸ καὶ ἔστι θέλημα Θεοῦ πάντων περὶ θνητῶν,
Μελλόντων βιότου ἀϊδίου μετέχειν.
Δεῖ αὐτοὺς πρῶτον συμπάσχειν Χριστῷ ἄνακτι,
Εἴ ποτε σὺν κείνῳ σκῆπτρα θέλουσι κρατεῖν.
Οὗτος παμπόλλοις σκληρὸς λόγος ἐστὶν ἀλιτροῖς,
Ἠδὲ ἀμύσσει ἄγαν τῶν κραδίας ἀνόους.
Τούτους μὲν κατέρυκε πόθος πολὺ ὑψιμελάθρου,
Τὴν δὲ ἐπηλυσίην οὐ φιλέουσι στενήν,
Αὐτὰρ πείθονται σαρκὸς κακομηχάνου ὁρμῆς,
Τοῦ χριστοῦ σταυροῦ ἐχθροὶ ἐόντες ἀεί.
Ἄλλα δὲ ΛΥΔΗΡΟΣ ποιμνῶν ποτ' ἐπίσκοπος ἁγνὸς
Τοῦ χριστοῦ, ἐνόει φωτὶ ἐν αὐτογόνῳ.
Ὁ κραδίῃ πιστῇ ἐφ' ἑὸν σωτῆρα λεληβῶς
Πολλὰ μόγησε κακά, θλίψιας, ἠδὲ πόνους.
Ὅτι ῥα γὰρ κόπος αὐτοῦ ἀεὶ ἦν, ὄφρα διδῶσιν
Ἄνθρωποι τιμὰς ὑψιμέδοντι Θεῷ.

Ὅτι

Ὅττι ὁ ὄλβος ἀεὶ αὐτῷ ἐνὶ φρεσσὶ μέμηλε
Λαοῦ, ὃς ἐκ Χριστοῦ οὔνομα καλὸν ἔχει.
Καὶ ὅττι τοῦ κόσμου τὰ ἀτάσθαλα ἔργα ἔλεγξεν
Τῇ ὀπὶ ἠδὲ τρόπῳ, ὥστε θέλουσι γραφαί.
Σκώμματα εἰς αὐτὸν καὶ ὀνείδεα πικρὰ ἀνειδοῦς
Ἤρυγεν ἐκ στόματος Πουλυκάρηνος ὄφις.
Οὕτως ἰσχανάειν αὐτὸν θέλεν ἐχθρὸς ἀλάστωρ,
Ἄνδρες θ᾽, οἳ στυγίου ἔργα φιλοῦσι σκότους,
Μή νυ τοι ὧδε ἔχῃ βασιλείαν Χριστοῦ ὀφέλλειν,
Μηδ᾽ ἐξαγγέλλειν θέσφατα θεῖα βροτοῖς.
Τὴν δ᾽ αὐτοῦ ψυχὴν πειρασμοὶ ἠδὲ ἀγῶνες
Ἔλλαβον ἀργαλέοι, ἠδὲ καθημερινοί.
Ἤδη δὲ τρία ἐστὶν ἔτη, ὡς αἰναὶ ἵκανον
Τὸν χρόα αἱ νοῦσοι, ἐσθλοῦ ἔκητι Θεοῦ
Κείνου ἀπὸ χρόνου ἀδρανέων πάθεν ἄλγεα πολλά,
Αἰὲν δ᾽ ἐν στήθει τλήμονα ἔσχε νόον.
Ἀλλά γε ἐν λέκτρῳ βιότοιο τὰ ἔσχατα πικροῦ
Ἤματ᾽ ἄγων μέλεσιν πάντοτε κλεῖε Θεόν.
Πικραὶ ὁδοὶ πατρὸς οὐρανίου, φίλαι ἦσαν ἐκείνῳ,
Οἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς πιστός, ὡς ἀγαθαί.
Ὧδε μὲν αἵματι ἐν μέλανι Χριστοῦ, Θεοῦ υἱοῦ,
Ἶφι ἐνίκησεν τὴν θανάτοιο βίην.
Νυνὶ δὲ σὺν Χριστῷ βιοτεύει ἐν αἰθέρος αὐλῇ,
Καὶ πάντων ἐχθρῶν ἤδη ἀνάσσει ἑῶν,
Ἠδὲ τῷ εὐρυμέδοντι Θεῷ, τε καὶ Ἀμνῷ ἀείδει
Καλλιχόρους ὕμνους χείλεσιν οὐρανίοις.
Τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽, εὐσεβέες θνητοί, μὴ κλαίετε, ζώει
ΛΥΔΗΡΟΣ, χ᾽ ὑγιὴς πάντα χρόνον πέλεται.
Σοὶ δὲ Πατήρ, Θεὸς ὑψιμέδων, Σοὶ εὔχομ᾽ ὀρεγνὺς
Χεῖρας σὺν πᾶσι σκῆπτρα φιλοῦσι τεά,
Ἤπιος ἴσθι πάτερ, ἀπόδος θεράποντα ἐκείνης
Ἄλλον, ὃς ᾖ κείνου ἀνδρὸς ὅμοιος ἀνήρ.

Nonne

NOnne pati Chriſtum decuit duriſſima Regem,
Et ſic diuino ſemper honore frui?
Tales, diſcipulos Ieſus affatus euntes
Emmaus, ſancto protulit ore ſonos.
His vero ſcite de ſe prægrande reuelat,
Conſilium Patris, qui regit aſtra, ſui.
De cunctis eadem Domini eſt patefacta voluntas,
Queis deſiderio vita beata poli eſt.
Sunt toleranda illis cum CHRISTO ferrea fata,
Aurea ſi quondam ſceptra tenere velint.
Difficilis multis hic ſermo videtur, & angit.
Hinc illorum anceps interiora metus.

Magna quidem tenet hos nitidi expectatio
cœli,
At per contractas non iuuat ire fores.
Sed carnis prauæ indulgent inſtinctibus, atque
Pectora eorumdem ſunt inimica cruci.
Aſthis LVDERVS ſacrorum præſul in oris,
Hæc ſecus in dio lumine doctus erat.
Ille fide vera poſtquam complexus amantem
Eſt Ieſum, illius ſub cruce multa tulit.
Quando etenim labor eius erat, mortalia
corda
Vt colerent Chriſtum relligione pia:
Quum dextre ſemper curaret commoda
cœtus,
A Christo ſanctum qui duce nomen
habet:
Cum voce & vita damnaret crimina mundi,
Sicut Scripturæ pagina ſacra monet.
Hinc Phlegethontæus ſerpens, cacodæmon,
in illum
Exſpuit e turpi dira cauilla gula.
Sic inimicus atrox illum cohibere volebat,
Grexque eius, vera qui pietate caret,
Quo

Quo minus heic poſſet regnum amplificare potentis,
Nec memorare aliis iuſſa verenda Dei.
Præterea illius ſubiit tentatio mentem,
Luctaque cum tenebris cotidiana nigris.
Tertius aſt annus nunc eſt, vbi Numinis almi
Conſilio inceſſit morbus acerbus eum.
Ex illo varios cruciatus tempore ſenſit,
Mens tamen vsque fuit fortis ad omne malum.
Quid? quod in extremis, quos vixit in orbe, diebus
Conſtanter laudes miſit ad aſtra ſuas,
Numinis ille viis eſt delectatus amaris,
Namque oculis fidei viderat, eſſe bonas.
Heic atro Chriſti ſuperavit ſanguine victor
Ipſam vim gelidæ ſæuaque iura necis.
Ergo cum CHRISTO iam viuit in ætheris aula,
Et dominatur ouans hoſtibus vsque ſuis.
Cum Senibus ſanctis Patrique Agnoque peremto
Cæleſti lingua carmina grata canit.

Ceſ-

Ceſſent hinc omnes lacrimæ, pia pectora, viuit
LVDERVS noſter, tempus in omne valet.
TE vero, DEVS omnipotens, rogo ſupplice voce,
Cum reliquis, tua qui ſceptra benigna colunt,
Sis clemens patriæ, fidum mittasque Miniſtrum,
Vt ſimili noſtro gaudeat iſta viro!

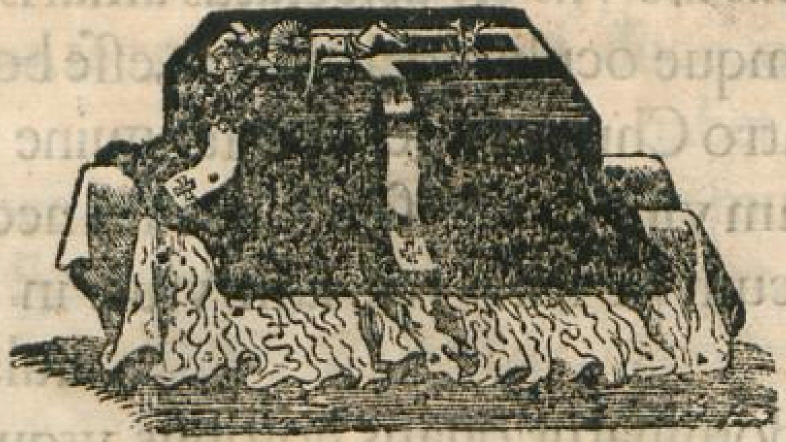

Franckesche Stiftungen zu Halle

Franckesche Stiftungen zu Halle

Franckesche Stiftungen zu Halle

Franckesche Stiftungen zu Halle

Franckesche Stiftungen zu Halle